

בפני: „בגלל שאבא שלך הוא המנכ״ל אתה מרשה לעצמך הכל.“
 התרתחתי. לא אימתתי על אף אחת עם בקבוק אלכוהול. פשוט העלבתי אותו. אפשר, אולי, להאשים אותי בריב עם גבר, אבל להרים יד על אשה? — לעולם לא!
 במבט לאחור אני יודע שלא הייתי צריך לצעוק עליהן, אבל ההתנהגות שלהן הרתיחה אותי. זאת הייתה רשלנות פושעת. אני מכיר את עצמי, אני יכול להבין למה התנהגתי כך. הבעייה שלי היא, שתמיד אני צריך לחשוב על עצמי גם כגידעון מן וגם כבנו של הפרופסור.
 אני נתקל בהערות מאנשים שונים, על היותי בנו של אבי. זה לא קל. זה רודף (המשך בעמוד 64)

המנהל
 הפרופסור חיים ויינברג טוען, כי העובדה שהי דוקטור, הוא בן המנכ״ל אין לה חשיבות.

ד״ר מן (מימין): „מעולם לא היכיתי!“
האחות כוונר (למטה): „הוא מסוכן לציבור!“
הד״ר וועג (משמאל): „הוא התנהג כמו נאצי!“

לפרופסור ויינברג. הפרופסור ביקש ממני לא להגיש בינתיים תלונה במיטרה, כדי שנגסה ליישב את העניין במחלקה. עכשיו מאיים וועג לעזוב את הארץ. הסיבה לכך, לדעתי, היא שהוא צריך בקרוב להתגייס לצבא, ויעבור על החוק אם לא יתגייס. לכן הוא רוצה לנסוע.

החולה היה

מעולף

לי חבל על כל העניין, חבל שזה נופח מעבר לכל פרופורציה. חבל לי שי דוקטור וועג עוזב. הוא בחור מוכשר ורופא טוב. אפשר היה לסיים את כל העניין בשקט. זה יכול לקרות לכל אחד, בגלל המתח בעבודה מהסוג הזה. ולגבי האחות — היא נאשמה כבר בעבר ברשע לנות. היה ביקור-חולים במחלקה. היה לנו חולה, שהיו צריכים לבדוק לו את לחץ-הדם כל כמה שעות. היא לא בדקה, וכשבאנו מצאנו אותו מעולף.
 הפרופסור ויינברג נוהג, בדרך כלל, לתת לעובדים צ׳אנס נוסף. לי, אישית, היו התקלויות נוספות עם אותה אחות. אינני מספיק צנוע לפרט, כי היא שקועה כבר במספר צרות. היא עלולה להסתבך ב-מיטרה במתן עדות-שקר, וגם יהיה לה קגלה עכשווית למצוא עבודה במקום אחר, בגלל שפנתה לעיותו עבודה. חבל לי עליה, היא אחות טובה. קורה שאדם עושה שגיי איתו שחרייך פוגעות בו בעצמו.

ולעצם העניין — בחולת הערב היו ב- מחלקת שתי אחיות. האחות השנייה הייתה חולה מכוונרת. כשבאתי למחלקה סיפרו לי האחיות שולה ומאיה, שהחולה נתנה כמה פעמים שתן ושהן רוצות לשים לה קטטר.
 ניגשתי למיטת החולה. שאלתי את הבת שלה על העניין. היא סיפרה לי שאמה נתנה שתן בבגדיה, אחרי שביקשה סיר והאחיות לא מיהרו להביא לה את הסיר. התרגונית. לא רק שהן שיקרו לי, כדי להקל על עבודתן, אלא סיכנו את חיי החולה, כדי שלא יצטרכו להביא את סיר. הכנסת קטטר לחולה מבוגר עלולה להביא לסיבוכים מסוכנים, ואפילו למוות. לא הסכמתי להכנסת הקטטר, ואז הטיחו

עובד מזה שנתיים כמתמתת ראשון ב- הדסה. עתה הוא נמצא ברוטציה בעיני כרם ועומד לחזור להר-הצופים בעוד כמה חודשים. לדבריו הרופא והאחות קשרו קשר נגדו.

סיפור הדוקטור מן:

הרקע לסיכסוכי עם דוקטור וועג הוא שיזמתי השתלמות במחלקה. יזמתי סמי- גרים פעמיים בשבוע. כל רופא היה צריך להתכונן לסמינרים על-ידי קריאת ספרים. היו מיקרים שרופאים לקחו ספרים מהספרייה הביתה, ולכן יצאה הוראה שלא להוציא את הספרים.
 ביום המיקרה הייתי תורן. רציתי לקרוא בספר שמדובר בו. לא מצאתי אותו ב- מקומו. צילצלתי לכל הרופאים, כדי לברר היכן הספר. לדעתי זהו חוסר-אחריות לקחת ספר הביתה ולא לאפשר לאחרים לעיין בו.

כשצילצלתי לדוקטור וועג הוא אמר לי, שיביא את הספר מאוחר יותר. כשי הביא את הספר, דרשתי ממנו להסביר מדוע לקח אותו. הוא אנהג בנסיון שיתן לי תשובה ביום רגוע. סגרת את הדלת, כדי שלא ישמעו את חילופי הדברים מבחוץ, ואז הוא עמד ליד הדלת. פחדתי ממנו. הוא היה פעם מתאגרף, והוא שוקל כ-40 קילו יותר ממני. ברור, לכן, שלא עלה כלל על דעתי להתחיל איתו. חשבתי שהוא עומד להרוג אותי. הוא התקרב אלי והנחית לי מכה בפנים. נאבקנו, ותוך כדי היאבקות הגענו לשולחן. דחפתי אותו והוא קיבל, כנראה, מכה-מהווית של השולחן ונפל.
 כאשר יצא מהחדר אמר לי: „זה לא יעבוד לך בשקט, אני אדאג שיפטר אותך!“ הזמנתי את המיטרה וצילצלתי

לשיא כמה ימים אחרי שהתקיף את ה- דוקטור וועג.
 היינו אני ועוד אחות במחלקה. היתה לנו חולה, שהיה לה סיבוכי אחרי ניתוח. היא לקתה בשיתוק קל ונתנה שתן ב- בגדים.

ראינו את דוקטור מן. האחות שהיתה איתי, שולה בנימין, שאלה אותו אם אפשר לשים לחולה צנתר, כדי להקל על העבודה שלנו וכדי שהיא לא תסבול. הוא לא הסכים. צעק עלינו. הויזו בקבוק של אלכוהול מהשולחן ואיים על שולה. אמרתי לשולה: „תזהרי, הוא עוד יעשה לך כזה ובעט ב-“.
 האמת היא שאני עוזבת את בית-הח- לים בגלל טיפול כושל בכל הפרשה. הם ניסו להשתיק אותי, לגמור את העניין בבית-החולים, ואז פניתי למיטרה. ה- פרופסור ויינברג אמר לי, שהוא מציע לי להתחשב בדוקטור מן בגלל שאביו הוא המנכ״ל.

אחרי צילצל אלי דוקטור וועג, סיפר לי שיש לו פגישה עם עיתונאים ורצה שגם אני אבוא לפגישה. בכלל, אחרי כל העניין התחלנו אני ודוקטור וועג לחשוב על זה, והחלטנו שצריך לפוצץ את זה, שכולם יידעו.
 חבל לי שדוקטור וועג עזב עכשיו את בית-החולים. הוא רופא מצויין, אני חושבת שכל הסיכסוך בינו לבין מן היה בגלל שדוקטור מן קינא בו.
עד כאן סיפוריה של האחות כוונר.

הגיבור הראשי בפרשה, הדוקטור מן, קטטר — צינור לכיס השתן.